

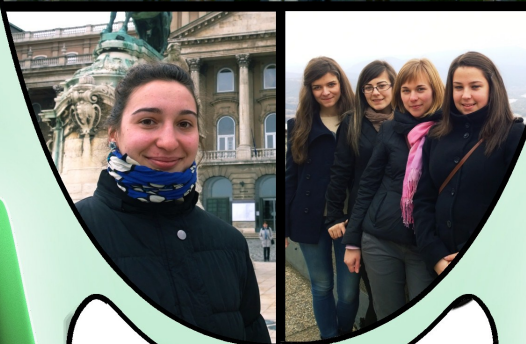
**Az erdélyi
hallgatókélményei**

BOBCATSS,
vagy a könyvtárosok
élvonalában

**Nyelvvizsga,
a diákok mumusa?**

**Egy diák-
központú iskola:
A szolnoki Magiszter**

CAMPUS

SZIE-ABPK Jászberényi Campusának elektronikus folyóirata

2014. március. III. évfolyam 2. szám.

TARTALOM

CrAMPUS 2014. március

CrAMPUS HÍREK

Utazás az ismert ismeretlenbe - Székelyudvarhelyi vendégeinkkel Budapesten és Visegrádon jártunk	4.
Rövid, mégis tartalmas hónap volt - A székelyudvarhelyi lányok élménybeszámolója	6.
Nyelvvizsga, a diákok mumusa? - Lenni vagy nem lenni nyelvvizsga? Ez itt a kérdés!	8.
Hogy micsoda? - Végzősök vagyunk!	15.

TUDOMÁNY ÉS ISMERETTERJESZTÉS

Egy diákközpontú iskola - A szolnoki Magiszter	10.
BOBCATSSS, avagy a könyvtárosok élvonalában - Beszámoló egy nemzetközi konferenciáról	14.

NŐI SZEMMEL

Együtt, mégis külön - A távkapcsolatokról	16.
---	-----

MŰVÉSZET ÉS KREATIVITÁS

Bodnár Zsófia fotói I.	18.
------------------------	-----

ÉLETMÓD ÉS STÍLUS

A masszázis jótékony hatásairól - Többek között keringésjavítóként, fájdalomcsillapítóként, lazításra és nyugtatóként is alkalmazható	20.
Acerola - A természetes C-vitamin forrás	22.

VALLÁS ÉS VILÁGNÉZET

Félsz? - Debreceni Baptista Ifjúsági Konferencia	24.
--	-----

IMPRESSZUM

A márciusi szám szerkesztői

Bodnár Zsófia, Dosztály Bianka, Holló Dénes Márton, Juhász István, M. Fazekas Ágnes, Nagy Kinga, Sáfár László, Szabó Ildikó, Szabó Judit, Szabó Ramóna, Rideg Dzszenifer, Zsiros Réka

Fotók: Bodnár Zsófia, Holló Dénes Márton

Főszerkesztő: M. Fazekas Ágnes

Elérhetőség:

magyarne.fazekas.agnes@abpk.szie.hu

Látogasd meg facebook oldalunkat is:

<https://www.facebook.com/szieabpkjb>

<https://www.facebook.com/pages/CrAMPUS/325508904217793>

<https://www.facebook.com/pages/CrAMPUS/325508904217793>

Augusztusban (Bodnár Zsófia fotója)

UTAZÁS AZ ISMERT ISMERETLENBE

Székelyudvarhelyi vendégeinkkel Budapesten és Visegrádon jártunk

Utunk konkrét célpontjai: a Parlament, a Hősök tere, a Halászbástya és a Visegrádi vár voltak. Élményekkel és ismeretterjesztő háttértörténetekkel gazdagodva tértünk haza.

Március 4-én oktatóink kirándulást szerveztek az erdélyi cserediákoknak. Az indulást lázas

Fotó: Holló Dénes Márton

készülődés előzte meg, a lányok még a megszokottnál is szebbek szerettek volna lenni. Velünk tartott iskolánk hat oktatója is. Reggel 06.30-kor indultunk a kollégium elől, egy különbusszal. 8.45-re már Budapestre érkeztünk. Elsőként a Parlament épületét tekintettük meg. A busszal meglehetősen közel sikerült parkolni, a Parlamenthez így nem kellett sokat gyalogolni. Ottlétünk ideje

alatt felújítás alatt állt a Kossuth tér, kordonok övezték minden irányból. Némi várakozás után lehetőség nyílt a bejutásra. Az idegenvezető rövid, lényegretörő tájékoztatást tartott a Parlament épületéről, valamint a Szent Koronáról. Az idegenvezető tájékoztatása, valamint a benttartózkodás 45 percet ölelt fel. Az erdélyi lányok elmondásai alapján nagyon tetszett nekik az Országház fényűző épülete.

Fotó: Holló Dénes Márton

Ezután tovább folytattuk Budapest látványosságainak megtekintését. A buszos kirándulásunk következő állomása a Hősök tere

Fotó: Holló Dénes Márton

volt. Kiszálltunk a buszból, és közlőről vettük szemügyre a monumentális bronzból készült szobrokat. Sebők tanár úr érdekes történelmi eseményeket osztott meg velünk, rövid történelmi összefoglalókkal színesítette a kirándulást. Majd ezt követően ismét busszal haladtunk tovább.

A következő úticél Visegrád volt, felmentünk a várba. Festői panoráma tárult a szemünk elé. Szinte mindenki próbálta fényképek segítségével megörökíteni a táj szépségét. A Duna mélézó, csendes folyása sokakban

gondolatokat ébresztett. Ezt követte a vár termeinek „felfedezése”. Minden zeg-zugot bejártunk, és a kedvező időnek köszönhetően messzire elláthattunk a vár fokairól.

Fotó: Holló Dénes Márton

Az erdélyi lányok kissé megkésett kívánsága az volt, hogy szerették volna mindenképpen látni a Halászbástyát, ami még addig elmaradt. Igaz, hogy láthattuk madártávlatból, de ez az érdeklődő diáklányoknak nem volt elegendő.

A buszos utazás egésze alatt, idegenvezetőnk Stefán Ildikó tanárő volt. Minden érdekességre felhívta a figyelmet, ami a látványosságok, híres épületekkel kapcsolatban fontos volt. Sőt személyes élményeivel, tapasztalataival tette még tartalmasabbá a kirándulást.

Fotó: Holló Dénes Márton

Fotó: Holló Dénes Márton

A Halászbástyához érkezve a lányok vidáman szálltak ki a buszból, és térképezték fel a környezetet. Láthattunk régi korokat megidéző ruhába bújt huszárokat is. A véletlennek köszönhetően az egyik cserediák egy rokonát pillantotta meg az egyik „huszár” személyében. Mivel kifejezetten kedvező volt az idő, tettünk még egy sétát, mely folyamán további érdekes történelmi történetekkel gazdagodtunk Sebők tanár úr jóvoltából.

Mindezek után kellemes élményekkel telve tértünk haza. Beszélgettem az erdélyi hallgatókkal az utazás után, és egyértelműen kiderült, hogy a kirándulás elérte a célját, mivel a lányok is nagyon jól érezték magukat.

Fotó: Holló Dénes Márton

RÖVID, MÉGIS TARTALMAS HÓNAP VOLT...

A székelyudvarhelyi lányok élménybeszámolója

Megismerték Jászberény kulturális értékeit és szórakozási helyszíneit, a helyi tanítóképzés hagyományait, jártak Budapesten, Visegrádon és Szolnokon, és mindeközben sok-sok pozitív élménnyel gazdagodtak...

Mindez az ő megfogalmazásukban:

Február 16-án vasárnap fél 3-kor érkeztünk. A kollégiumi viszonyoknak nagyon örültünk, mivel nagyon szép és új minden. Este egy városnéző sétát tettünk.

Fotó: Holló Dénes Márton

A hétfői napunk az egyetem épületének és tanári karának megismerésével kezdődött. Ezután az órarend szerinti órákon vettünk részt. Sok érdekes előadást hallgattunk meg, melyekből új és hasznos ismeretekre tehettünk szert. *Kadosa Lászlóné* tanárnő pártfogásába vett minket, és mindent megtett annak érdekében, hogy jól érezzük magunkat. Lehetőséget nyújtott arra, hogy az itteni hallgatókkal megismerkedhessünk, barátságokat kössünk. Bármilyen problémába ütköztünk, készségesen mellénk állt, mindig segített megoldani azokat.

Fotó: Holló Dénes Márton

Sebők Balázs tanár úr olyan szemszögből mutatatta be Magyarország történelmét, mellyel eddig még nem volt alkalmunk találkozni. A kollégiumi esték keretén belül a magyarok jelenlegi helyzetére is rávilágított. Számíthattunk a segítségére a kollégiumban felmerülő kérdések esetén.

Fotó: Holló Dénes Márton

Palkó Tibor tanár úr körbevezetett Jászberény nevezetességein: a Jász Múzeumban megtekinthettük a jászok büszkeségét, a Lehel kürtjét és megismerhettük annak történeti háttérét; a Hamza Múzeumban betekintést nyertünk Hamza Ákos és felesége, Lehel Mária munkásságába; Máthé György tanár úr pedig művészettörténeti szempontból mutatta be nekünk a Barátok templomát és a Nagyboldogasszony templomot.

A tanári kar többi tagja is szívesen fogadott óráján.

Nagyon örültünk a

Fotó: Holló Dénes Márton

gyakorlaton való részvételnek, mely által a magyarországi oktatásról is új tapasztalatokat szerezhettünk.

A március 4-i kirándulás keretén belül megtekinthettük a Parlamentben található Szent Koronát, a Budai Várat és a visegrádi Fellegvárat. A kirándulás hangulata jó volt, a tanárok barátságosak és közvetlenek voltak velünk.

Március 6-án Szolnokon voltunk. Meglátogattuk a szolnoki Művésztelepet, a Tisza mozit, a Városi múzeumot ahol festményeket tekintettünk meg, illetve a Tiszavirág-hidat is megcsodáltuk. Közösén megünnepeltük a nőnapot.

Fotó: Holló Dénes Márton

Szabad délutánjainkat, illetve hétvégéinket kihasználtuk egyéb tevékenységekre, mint például: megnéztünk a moziban egy filmet, meglátogattuk a város néhány kávézóját, pizzériáját, üzleteit, szórakozóhelyeit (bowlingszófolyókák is); bicikliztünk, sétáltunk, beszélgettünk, filmet néztünk, ismerkedtünk a kollégistákkal, főztünk, tornáztunk és szentmisén is részt vettünk.

Mindannyian hálásak vagyunk a lehetőségért, hogy itt lehettünk, és új élményekkel gazdagodhattunk. Pozitív élményekkel megyünk haza, az otthoniaknak is csak jókat tudunk

mesélni. Biztatni fogjuk őket is arra, hogy ha lehetőségük adódik, éljenek vele és semmiképp ne mulasszák el.

Fotó: Holló Dénes Márton

A székelyudvarhelyi lányok: *Balogh Julianna, Bartalis Bernadette, Biró Andrea, Biró Henrietta, Csiki Kriszta, Demény Anett, Kovács Karola, Salamon Emese és Solyom Bernadett*

NYELVVIZSGA, A DIÁKOK MUMUSA?

Lenni vagy nem lenni nyelvvizsga? Ez itt a kérdés!

Magyarországon a nyelvvizsga megszerzése nagyon fontos. Már-már úgy érezni, fontosabb, mint maga a diploma, vagy egy szakma elsajátítása. Ebben mérik lassan az emberek munkához való jogosultságát. Vitathatatlan, hogy fontos, de elgondolkodtató, hogy tényleg ekkora hűhót igényel?

Egy egyetemi, vagy főiskolai hallgató addig nem kapja kézhez a diplomáját, míg fel nem tudja mutatni a nyelvvizsga bizonyítványát. Egyes helyeken még a diplomaosztón sem vehet részt a hallgató.

Nincs mindenkinek nyelvérzéke. Nincs mindenkinek pénze arra, hogy a sokadik nyelvvizsga díjat fizesse ki. Ugyanis elsősre 10-ből 9-nek nem sikerül, elgondolkodtató. S akkor még ott a magántanár s ráfordított plusz idő, a stressz. A nyelvet már általános iskolától kezdve oktatják, mire eljutunk a diplomához és a kötelező nyelvvizsgához, minimum 11 éve „tanuljuk” az általunk választott nyelvet. S mégis hatalmas mumus a nyelvvizsga, nem ok nélkül. Azonban ott a másik véglet, hogy a papírját megszerezte róla, mégse használja a nyelvet, nem mer megszólalni rajta, vagyis a dokumentumok hiába mutatják azt, hogy beszél például angolul.

Kérdés az is, hogy miért fordul elő, hogy van, aki sokáig él külföldön, megérti magát a helyiekkal, majd valamilyen okból hazatér, és megbukik a nyelvvizsgán. Ott moco

ilyenkor a fejünkben, hogy mennyire jó akkor a rendszer? Mennyi értelme van a papírt tanulni és nem a nyelvért? És lássuk be, a nyelvoktatás terén is vannak hiányosságok. Ezt igazolja egyik hallgatótársam véleménye is:

„A nyelvoktatás Magyarországon, ha összességében nézzük, fejlődik, de még mindig vannak iskolák, ahol nem veszik elég komolyan, így differenciális az egész. Ha

valaki nyelvvizsgázni szeretne, és esetleg egy olyan iskolába járt, ahol a nyelvoktatás nem kiemelkedő, magán tanárt kell keresnie, ami pedig nagyon drága, így megnehezítve anyagilag az egyébként sem könnyű dolgot.” - Szabó Judit –

Az állam részéről is sokszor hallani, hogy javítani szeretnének a nyelvvizsga helyzeten. Többször felmerült, hogy a diploma kiadásához tényleg szükséges-e, hisz sok diploma porosodik a tanulmányi osztályokon, mert az adott hallgató nem tudta még teljesíteni a nyelvvizsga követelményeket. És ez egyrészt rontja a statisztikákat, másrészt meg igazságtalan a hallgatóval szemben is, hisz elvégezte a főiskolát, megtanulta a szakmájához szükséges tárgyakat, megírta és meg is védte a szakdolgozatát, megcsinálta az államvizsgát, a szigorlatokat. És ezek semmisnek tűnnek, mert a nyelvvizsgát még nem sikerült összehoznia. S azt is be kell látni, hogy ez hatalmas teher a diákok számára, hisz diploma nélkül nem tud elhelyezkedni, s akár éveket várhat munkára, egyre később lesz saját élete...

Itt szúrnék közbe egy hosszabb ám annál érdekesebb hallgatói véleményt:

„Ami engem illet, nem érzem, hogy nagy relevanciát jelentene, hogy valakinek van, avagy nincs nyelvvizsgája. Jóval fontosabb a tudás, és itt nem arról beszélek, hogy képes-e valaki 60% fölött végezni egy nyelvi teszten, hanem arról, hogy képes-e megértetni magát abban a szituációban, amit a munkája megkíván. Úgy gondolom, minden munkáltató jobban járna, ha papírok igénylése helyett tolmácsokat hívná, hogy segítsék az állásinterjút. Emellett nagyon drágának is tartom magát a tesztet, és a rá való felkészülést is. Vicces történetként szoktam emlegetni, hogy egykori ismerősöm összeszámolta, mennyit költött a fontos papírra. Annak ellenére, hogy magát átlagos képességűnek mondta, közel 800.000 forinttal gazdagított oktatókat, kiadókat, és vizsgáztatókat. (Negyedik alkalommal a sok magánórának köszönhetően sikerült neki.)” - Egy hallgató-

A mai világban nem lehet meglenni minimális nyelvtudás nélkül, ezt be kell látnia mindenkinek. Azonban nem csak a diákoknak kell változniuk, fontos a megfelelő nyelvtanítás, ehhez elengedhetetlen a jó tanár és a jó tanterv. S elengedhetetlen egy egységes nyelvvizsga rendszer kialakítása is.

Levizsgáztam!

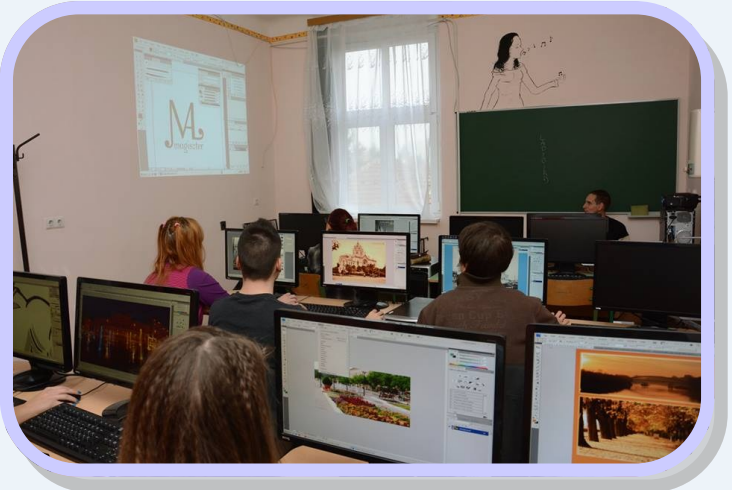
Dosztály Bianka

EGY DIÁKKÖZPONTÚ ISKOLA

A szolnoki Magiszter

Aktuális cikkemben a három hetes szakmai gyakorlatom helyszínét, a Szolnoki Magiszter Alapítványi Gimnázium és Művészeti Szakközépiskolát szeretném bemutatni.

Másodéves andragógia szakos hallgatóként olyan oktatási intézményben kellett három hetes szakmai gyakorlatomat eltölteni, ahol a felnőttképzés világába is betekintést kapok. Szerencsésnek érzem magam, mert egy olyan speciális intézménybe kerültem, ahol a nappali iskolarendszerű képzés mellett a felnőttképzés is jelen van.

Az intézmény alaptevékenységei:

- 4 évfolyamos gimnáziumi nappali képzés
- 4+1 évfolyamos szakközépiskolai művészeti szakmacsoportos képzés
- felnőtt oktatás nappali munkarend szerint 16-23 éves korosztály számára
- felnőtt esti oktatás érettségire való felkészítés 18 éves kortól
- digitális oktatás - érettségire való felkészítés 18 éves kortól
- érettségire épülő OKJ- szakmaképzés (alkalmazott grafikus, keramikus, alkalmazott fotográfus, szobrász, festő).

Az iskola fenntartója a Magyarországi Magiszter Alapítvány, melynek székhelye Debrecenben található.

Az Alapítvány bemutatkozó gondolataiban elmond mindent, amit én más szavakkal kifejezni,

Feladatunknak tartjuk elsősorban az oktatást, nevelést, tehetséges fiatalok támogatását, felnőttképzés szervezését, szociális tevékenységet, esélyegyenlőség elősegítését, nemzeti és térségi identitástudat megtartását és erősítését. A Magyarországi Magszter Alapítvány alapvető céljai között szerepel az oktatás minőségének a fejlesztése és az egész életen át tartó tanulási folyamat segítése. Napjainkban ez sokak számára elérhetetlenné vált, különös tekintettel a halmozottan hátrányos helyzetű rétegekre. Sajnos ez nem egy helyi, regionális probléma, hanem az egész ország területére jellemző. Alapítványunk kiemelkedő feladatai között szerepel, hogy ezeken az embereken segítsen, támogassa őket. Az oktatás mellett elengedhetetlen feladatunknak tartjuk, hogy a hátrányos helyzetűeket, munkanélkülieket és azok családtagjait felkészítsük a munkaerő-piaci /re/ integrációra, segítsük a beilleszkedési zavarokkal küszködő fiatalokat, illetve megtanítsuk őket az önálló életvezetésre, ezáltal javítsuk versenyképességüket.”

leírni feleslegesnek tartok:

„Személyes tapasztalatból mondhatom, ezek a gondolatok, tevékenységek szó szerint megtalálhatóak az iskola mindennapjaiban.

Mikor gyakorlati helyet kellett találnom, személyes találkozót kértem az iskola igazgatójától, Kókai-Vigh Veronika Judit igazgatónőtől, aki nagyon kedvesen, segítőkészen fogadott, és nagy szeretettel várt a szakmai gyakorlatom intézményükben történő eltöltésére.

Az első napokban lassan megismertem az iskolát, az ott tanító pedagógusokat, a tantestületet és az itt tanuló diákokat is. Visszaemlékezve a saját gimnáziumi éveimre, mindkét oldalról látva (diák-tanár) az itt zajló életet, elmondhatom, hogy ez az iskola más, mint a többi oktatási intézmény. Az idejáros diákok nincsenek már külsőségeket tekintve sem korlátok közé szorítva, itt mindenki saját egyéniségének megfelelően fejezheti ki magát, akár öltözködésében, akár más önkifejezést tekintve.

Ezek lényegtelen dolognak tűnhetnek így kimondva, de ha visszaemlékszünk saját gimnáziumi éveinkre, nem ez a megszokott, és 16-18 évesen ezek nem is olyan apró dolgok.

Az ide járó diákok nem különböznek az átlagtól semmiben, rájuk is szabályok vonatkoznak, ugyanazt az anyagot kérik tőlük számon, versenyekre járnak, ott vannak a városi diáktanácsban, és mégis mások, mert másképp kezelik őket az átlagtól, elfogadják őket olyanak, amilyenek, azt a képességüket próbálják fejleszteni, amiben a legjobbak.

Itt mindenkit egyformán kezelnek, tekintet nélkül arra, hogy jó vagy rosszabb tanulmányi eredményei vannak, esetleg magatartása eltér az átlagostól. A tantestület bármely tagjához, és természetesen az igazgatónőhöz bárki bármilyen örömmel, bánattal, problémával, kéréssel,

kérdéssel fordulhat, itt megértő segítséget kap.

Mosolyogva gondolok vissza az első óralátogatásomon tapasztalt esetre, mikor az egyik diáknak eszébe jutott rajz órán egy műről a Szózat néhány sora. Mindannyian tudták, hogy ismerik a művet, amiben szerepelnek az említett sorok, de nem tudtak rájönni, miből is van. Óra végén az egyik diák elment a tanáriba, megkérdezni a mű címét, majd vidáman szaladt vissza és közölte a választ a többiekkel. Valljuk be, nem sok iskolában mernénk ilyen dolgok miatt bekopogtatni a tanáriba. Ezt a példát csak azért írtam le, hogy szemléltessem, itt másképpen kezelik a diákokat a tanárok, odafigyelnek rájuk, nincs okatlan büntetés, a

diák nem érzi ellenségnek a tanárt, tudja, hogy megbízhat benne. Már pár nap után az az érzés, gondolat fogalmazódott meg bennem, hogy itt a gyerekek, a diákok vannak a középpontban,

értük történik minden. Részt vehettem egy felvételi alkalmassági vizsgán is, ahol olyan szeretettel, odafigyeléssel próbálták oldani a felvételizni érkezők félelmét, szorongását, amit nem sok helyen, helyzetben lehet tapasztalni.

Mivel az iskolában művészeti oktatás is zajlik, meg kell említenem, hogy az iskola segítséget kap a Szolnoki Művésztelep művészeitől. A cikkem megírásakor zajlott a megyei rajzverseny, ahol az iskola három diákja portré és csendélet rajz kategóriákban első helyezést ért el, amihez ezúton is szívből gratulálok.

Alapítványi iskola lévén, itt alapítványi hozzájárulást kell fizetni, de mint minden másban, ebben is segítenek az arra rászorulóknak

és az arra érdemeseknek is egyaránt, a szociálisan rászorulóok részletfizetési kedvezményt kapnak, a tanulmányi átlag alapján 30-50 %-os költségterítési kedvezményt adnak. Más egyéb módon is megpróbálnak segíteni a diákoknak, az órai munkához szükséges rajzeszközöket sok esetben az iskola biztosítja, illetve a tanulmányi kirándulásokat is az iskola támogatja.

Érdekes, tanulságos, olykor megható napokat éltem meg a három hét szakmai gyakorlat ideje alatt. Nem láttam még ilyen megközelítésből az oktatást, sem a diákok szemszögéből, sem az oktatói oldalról nézve. Szerettem volna, de rájöttem, hogy nem tudom átadni az itt tapasztalt élményeket, érzéseket, mert ezt megélni kell. Ha ajánlanom kéne valakinek az iskolát, azt tiszta szívvel tudnám, mert hiszem, hogy minden oktatási intézménynek valami ilyesminek kellene lenni, ahol a napi gondok, problémák közepette, egy valami mindig a legfontosabb: az itt tanuló diákok!

Itt is szeretném megköszönni a tanári kar barátságos, befogadó odafigyelését felém, és köszönöm az ide járó diákoknak a nyitott, őszinte elfogadását, mivel egy percre sem éreztem az intézmény falain belül, hogy én csak egy idegen vagyok az ő közösségükben.

BOBCATSSS, AVAGY A KÖNYVTÁROSOK ÉLVONALÁBAN

Beszámoló egy nemzetközi konferenciáról

A BOBCATSSS a könyvtárosok és informatikusok által rendezett nemzetközi konferencia, amely a könyvtár-és információtudományban felmerült kérdésekkel foglalkozik. Maga a BOBCATSSS egy mozaikszó, amely az egykori egyetemi városok kezdőbetűiből jött létre, úgymint Budapest, Oslo, Barcelona, Copenhagen, Amszterdam, Tampere, Stuttgart, Szombathely és Sheffield.

Az EUCLID (European Association for Library and Information Education and Research: A Könyvtár-és Információtudományi Oktatás és Kutatás Európai Szövetsége) keretein belül rendezik minden évben ezeket a konferenciákat, amelyeknek kuriózuma, hogy hallgatók segítenek a megrendezésben. Azonban ők nem csak az előkészítésben vesznek részt, hanem előadásokat tartanak, kerekasztalok és műhelymunkák irányítói is. Az előadások, bemutatók, illetve kiállítások nyelve angol. Évről évre minden Bobcatsss konferenciának van egy témája, ami köré építik. Idén január 29-31. között rendezték meg, és témája a “Library (r)evolution: Promoting sustainable information practices” avagy „Könyvtári fejlődés: Kezdeményezz fenntartható információs feladatokat” volt.

A fenntartható fejlődést előtérbe helyezve jelent meg egy cikk Hong Kongban, természetesen angol nyelven, amely azt taglalja, hogy a 21. században az emberek mennyi információt szereznek internetes, tehát nem hagyományos, illetve hagyományos, könyvtári és könyvi forrásokból. Érdekes, hogy a könyvtárnak, mint közintézménynek mennyire nehéz úgymond a „korral haladni”, és az egyre változó igényeket kielégíteni.

Az internet uralta világban rengeteg online katalógus jött létre, a kézzel fogható újságokat felváltotta az internetes publikáció, amelyek élvonalában jár dr. Koltay Tibor – számunkra – tanár úr is, aki neves publikációi mellett mondhatni állandó tagja a BOBCATSSS konferenciáknak is. Publikációi közé tartozik például a „Médiaműveltség, média-írástudás, digitális írástudás” is, természetesen többek között.

Mennyire érdekes, hogy a mi generációnk már ebben a mondhatni „túlinformált” közegben nőtt fel, és néha milyen nehézségeket tud okozni, ha nem virtuálisan kell keresni, hanem könyvtárban.

Szabó Judit

HOGY MICCSODA?

Végzősök vagyunk!

Elérkezett az utolsó félévem a SZIE-ABPK Jászberényi Campusán. A CrAMPUS szerkesztői közül azt hiszem, csak én vagyok végzős. Nagyon furá. Ha már tavaly az akkori elsősök élményei voltak olvashatóak a friss élmények tekintetében, akkor most ezt én is képernyőre vetném, csak pont a nagy hajrá lenne a fő téma.

Aki nem tudja, informatikus könyvtáros szakon vagyok. A csoportunk létszáma az idő előrehaladtával öt főre redukálódott. Eléggé összeszoktunk ahhoz, hogy egymás gondjait-bajait tudjuk. És nem pletyzéssel – mesélünk egymásnak.

Először azzal kezdeném, hogy alig fogtuk fel a tényt: **VÉGZŐSÖK VAGYUNK**. A félév kezdetén csak mondogattuk, nagyjából mostanra esett le mindnyájunknak. Nagyot koppant. És nem azért, mert idő szűkében érezzük magunkat. Gyorsan eltelt ez a három év, megkedveltünk sok mindenkit, az iskolát. Nem lesz könnyű itt hagyni. Még akkor sem, ha voltak hullámvölgyeink. Bár kinek ne lettek volna?

Az is nagyon hihetetlen, hogy lassan a szakdolgozataink végéhez közeledünk. Ketten vagyunk, akik őszre a nagyját megírtuk, hiszen indultunk a TDK kari fordulóján. Nekünk mostanában már csak apró simításokat kell(ett) elvégeznünk. Három másik csoporttársam pedig akkortájt, mikor volt a TDK, bőszen gyűjtögette az anyagokat. Mostanra ők is nagyon jól állnak. Nem hiába, a mi csoportunk szeret előre dolgozni.

A következő pont a nyelvvizsga. Egyikünk már nyelvvizsgával érkezett ide, ketten februárban tettük le, ketten pedig áprilisban fogják megpróbálni (sok sikert!). Nagyon örülnénk, ha a csoport 100%-a kapna diplomát a diplomaosztón. Meg úgy mindenki, szerintünk.

És a végére maradtak az apróságok. Hiába vagyunk végzősök, a beadandók száma mintha nem csökkent volna, ami érdekes. Kapkodjuk a fejünket, hogy a nyelvtanulás, a gyakorlat (igen, egy 30 órás iskolán belüli van a félévben), a szakdolgozatírás mellett még a sok beadandót is meg kéne írni időre. De semmi gáz, ügyesek vagyunk, megoldjuk! Tablófotózásunk is volt már. Akkor is csodálkozva tekintgettünk egymásra, hogy „Jé, tényleg tablófotózáson vagyunk?!” ... szerintem itt esett le igazán a tény: **VÉGZŐSÖK VAGYUNK!**

EGYÜTT, MÉGIS KÜLÖN

A távkapcsolatokról

„Ha valakit nagyon szeretsz, a távolság nem állhat kettőtök közé, ha hűséges vagy, türelmesen vársz rá, ha ő hűséges, minden együtt töltött perc ajándék... hisz a távolság a kis szerelmeket eloltja, de a nagyot tűzvészé növeli...” (ismeretlen szerző)

Az interneten számos ilyen, s ehhez hasonló idézetet találtam, amelyek mind azt mondják, hogy igenis lehet távkapcsolatban élni. A vélemények persze megoszlanak, vannak, akik szentül hiszik, hogy hosszú távon ez nem lehetséges, míg mások rácáfolnak erre.

Miért is olyan nehéz távkapcsolatban élni? Erre a kérdésre igen egyszerű a válasz. Azért, mert akit igazán szeretünk, a nap minden percében magunk mellett akarjuk tudni. Találkozni vele, megölelni őt. S ha ez folyamatosan, akár hetekig vagy hónapokig nem lehetséges, és már az órákig tartó telefonbeszélgetések és chat-elések sem elegendőek, akkor válik egyre nehezebbé a távkapcsolat.

Az sem mindegy, hogy mi a története egy távkapcsolatnak. Ha már a kezdetektől felvállalják a felek a helyzetet vagy esetleg hónapok vagy évek múltával kell elválniuk. Az első eshetőség talán könnyebb, hiszen számukra ez a megszokott, mert már a kapcsolat elejétől kezdve így élnek. Hogy melyik a jobb, rosszabb, nehéz megmondani. Azonban mindkét életformában alapvetőnek kell lennie a bizalomnak, elvégre nem ellenőrizhetjük a másikat a nap minden pillanatában. Ez a bizalmatlanság lehet az egyik buktatója a kapcsolatoknak. Míg a másik, hogy a feleknek nincs mondanivalójuk egymásnak. Természetesen megkérdezik egymástól, hogy van a másik, mi újság otthon, és vagy milliószor elmondják, hogy mennyire hiányzik a másik. De abban az esetben, ha több száz, esetleg több ezer kilométer és egy egész kontinens választ el a másiktól, nehéz bármit is mondani az otthoni dolgokról, főként napi szinten. A találkozások

pillanatában pedig már ott lebeg a párok szeme előtt az a bizonyos dátum, ami az újbóli elválást jelenti.

NŐI SZEMMEL

Barátaim körében többen is élnek/éltek már távkapcsolatban, amelyből kiderült számomra, milyen sokféle kimenetele lehet egy ilyen helyzetnek. Akadtak, akik boldogan éltek évekig együtt, de amikor a továbbtanulás miatt mégis el kellett válniuk, a kapcsolatuk nem bírta a távolságot, azt, hogy a megszokott mindennapi találkozások legjobb esetben is csak heti két napra, néhány órára rövidültek le. Mások fiatal koruk ellenére lassan negyedik éve élnek egymástól 100 km-re boldog párkapcsolatban. Kisebb-nagyobb hullámvölgyek az évek alatt előfordultak ugyan, de ennek ellenére a mai napig boldogok együtt. Megint másokat egy egész kontinens és egy óceán választ el egymástól, mégis évek óta egy párt alkotnak. Sőt, mi több, már a közös jövőt tervezik. Egyikük feladja mostani életét, és egy szokatlan világban kezd új életet.

Aki mégis belevág egy távkapcsolatba, annak mindenképp hinnie kell, hogy működhet, hiszen a szerelemben nincsenek határok, még ha az országok között vannak is.

Nagy Kinga

BODNÁR ZSÓFIA FOTÓI

I.

MŰVÉSZET ÉS KREATIVITÁS

2014 tavasz

Merengő

Sörény

Csomó

Fanatizmus

Séta az esőben

MŰVÉSZET ÉS KREATIVITÁS

A MASSZÁZS JÓTÉKONY HATÁSAIRÓL

Többek között keringésjavítóként, fájdalomcsillapítóként, lazításra és nyugtatóként is alkalmazható

Egyik ismerősömmel, Balla Tamással beszélgettem az általa tanult szakmáról. A masszőr munkáról, képzésről és a szakmát jellemző fogásokról faggattam. Olyan kérdéseket tettem fel neki, amelyekkel meghatározható, körülhatárolható ez a munkakör.

A gyógymasszázs vagy orvosi masszázst orvosi rendelvény alapján végzett masszázskézelés. A kezeléseket nem az orvos végzi, hanem a gyógymasszőr, illetve gyógytornász. Többnyire terápiás cézzattal adják (15-20 masszázskézelést) és rendelőintézetekben, gyógyfürdőkben lehet igénybe venni.

A kezeléseket célzottan történnek. Többnyire a megbetegedett testrészt (térdet, vállövet, nyakat) masszírozzák 10-15 perces időtartamban.

Technikája szerint létezik:

Svéd vagy klasszikus masszázst (mozgásszervi panaszokra)

Reflektorikusan ható:

1. Kötőszöveti masszázst
2. Szegment masszázst (belgyógyászati panaszokra is)

Milyen masszázst tanultál pontosan?

Gyógymasszőrként végeztem, a Kapos Felnőttképző kft. által létrehozott képzésen.

Melyek a legfontosabb fogások?

Egy gyógymasszőr a svédmasszázs alapfogásaival dolgozik, amelyek jellemzően 6 fő fogásból állnak: simítás, dörzsölés, gyúrás, vibrálás, ütögetés és a lesimítás.

Mik az egyes fogások sajátosságai?

A simítások tekintetében mindenképp megemlítenedők a bevezető-, átvezető-, és a levezető fogások. A simítások elsődleges célja a kapcsolatteremtés, a vendégek pszichés előkészítése, illetve egyfajta állapotfelmérésnek is nevezhetjük. Meglátásom szerint a további célok között fontos kiemelni az általa kiváltott tájékozódó, nyugtató, ellazító funkciókat is.

A *dörzsölés* elsősorban tónuscsökkentő, keringésfokozó és reflexkiváltó hatással bír. Jótékony hatásai közé tartozik a bőr regenerálása, a keringés fokozása, a fájdalomcsillapítás, az izomcsomók szétoszlatása, a kötőszövet mobilizációja vagy az ödéma csökkentése.

A *gyúrás* tónusfokozó, keringésjavító, az izmokat átdolgozó hatásairól ismeretes. Ez a legerősebb fogásnem, az izmokat az alapjukról el kell mozdítani, ezzel a vért, nyirkot lehet kipréselni majd visszaengedni. Szerepe az izmok átdolgozásában, a keringés fokozásában, az izomtónus fokozásban vagy csökkentésben, az izomerő fokozásában, és a kötőszöveti mobilizációban mutatkozik meg.

A *vibrálás* tónuscsökkentő, lazító hatású, nyugtató, fájdalomcsillapító ingerfogás. Célja az izomtónus csökkentése, a nyugtatás, az esetlegesen fennálló izomfájdalom csillapítása.

Az *ütögetés* alapvetően tónusfokozó, fájdalomcsillapító és reflexes értágító erős ingerfogás. Jótékony hatásai közé tartozik az izomtónus fokozása, a bronchusok (hörgők), váladéknak fellazítása, a fájdalomcsillapítás és a keringés javítása-, frissítése.

Mennyi ideig tartott a képzés?

Az ismereteimet egy év alatt sajátítottam el, de manapság ez a képzés két évig tart.

Melyek voltak a legfontosabb tantárgyaid?

Masszázs elmélet és masszázs gyakorlat, anatómia, fizioterápia, fizikoterápia, bőrgyógyászat, ezek a legjelentősebbek.

Miért, milyen indíttatásból választottad ezt a képzési területet?

Alapvetően érdekelt ez a munkakör, valamint mindig is szívesen voltam segítségére más embereknek. Hasznosnak éreztem ezt a szakmát és az ezt megelőző képzés is elnyerte a tetszésemet.

Kiknek tudnád legfőképpen ajánlani?

Azt mondanám ezzel kapcsolatban, hogy mindenkinek tudnám nyugodt szívvel ajánlani, akár izomfájdalmak enyhítése céljából, akár a mozgásszervi megbetegedések megelőzése érdekében.

ACEROLA

A természetes C-vitamin forrás

A változékony idők sajnos magukkal hozzák a vírusokat is. Egész évben fontos a megfelelő vitamin bevitel. Az egyik legfontosabb a C-vitamin, melyek nem csak kapszula formájában léteznek, hanem rengeteg gyümölcs is magában hordozza. Fontos felhívni a figyelmet, hogy a paprika mellett más gyümölcsök is rendelkezésünkre állnak vitaminforrásként. Ide sorolhatók az egzotikus gyümölcsök, ezen belül is az acerola.

Magyarországon kevésbé ismert, hogy a magas C-vitamin- tartalmú gyümölcsök és zöldségek rangsorában egyáltalán nem a citrom, a narancs, a csipkebogyó vagy a paprika áll a legelőkelőbb helyen, hanem az egzotikus gyümölcsök. Ezek közül is kiemelkedően magas C-vitamin tartalommal rendelkezik a szokatlan nevű kakadu szilva, a camu camu, a papaya és a guava. De közéjük tartozik a ma már nálunk is ismert acerola, amelynek száz grammjában harmincszor több C-vitamin van, mint a citromban! Mivel az érett, friss acerola gyümölcs rendkívül érzékeny, és értékéből gyorsan veszít, leggyakrabban kivonat formájában, főleg étrend- kiegészítőkben érhető el.

Erdei turmix recept

Hozzávalók:

- * 300 g erdei eper
- * 100 g áfonya
- * 100 g fekete ribizli
- * 100 g szeder
- * 200 ml fekete ribizli lé
- * 200 ml szamóca lé
- * 4 evőkanál méz
- * 50 ml acerola lé

Erdei turmix elkészítése:

A gyümölcsökből tegyünk félre a díszítéshez, a többit turmixszoljuk össze, és keverjük el a gyümölcslevekkel, az acerolalével és a mézzel. Jól összekeverjük, majd hosszú poharakba töltjük, és a gyümölcszel díszítjük.

Áfonyás muffin citromos túrókrémmel

Hozzávalók/ 4 adag:

- * 25 dkg liszt
- * 5 ek cukor
- * 1 dl napraforgó olaj
- * 2 db tojás
- * 1 kávéskanál sütőpor
- * 10 dkg áfonya
- * 25 dkg krémtúró
- * 1 teáskanál cukor
- * 2 dl habtejszín
- * 1 citromból nyert citromhéj
- * 1 ek zselatin

Elkészítés:

1. A sütőporig összekeverjük a hozzávalókat.
2. Az áfonyát alaposan megmossuk, és félbevágjuk a szemeket.
3. Muffintepsibe kanalazzuk a tésztát, és előmelegített sütőben készre sütjük.
4. Közben elkészítjük a túrókrémet: a krémtúróhoz hozzáadjuk a reszelt citromhéjat, édesítjük. A zselatint langyos kevés vízben feloldjuk, és a túróhoz keverjük. A habtejszint kemény habbá verjük, és összevegyítjük a túróval. Amíg a muffinok hűlnek, hűtőben tároljuk a krémet.
5. A túrókrémet a kihűlt muffinok tetejére kanalazzuk, és a közepére 1 áfonyát teszünk.

Rideg Dzsenifer

Nagy eseménynek lehettünk tanúi Debrecenben 2014. február 21-23. között, ugyanis immáron a 20. ifjúsági konferencia került megrendezésre.

A teltházas terem és a mosolygós fiatalok arról árulkodnak, hogy nagyon jól érezték magukat. A hétvége után megkérdeztem néhány résztvevőt, hogy miért ment el erre az alkalomra, mit várt tőle, a 3 nap közül melyikre, illetve melyekre ment, mi tetszett számára a legjobban, és végül, mi az, amivel többnek érzi magát a konferencia után.

„Elég sok elvárásom volt a konferenciával kapcsolatban. Elsősorban azért mentem, hogy feltöltekezsek lelkileg, mert szomjaztam Isten Igazságát. Szükségem volt felfrissülésre a nehéz hetek után (egyetem + munka). A dicsőítést is nagyon vártam, mert szeretek énekelni. Én így tudom a legjobban magasztalni az Urat.

A családukat összességében, valamint külön engem is igen sok nehézség ért mostanában, ezért elég aktuális volt a téma: Félsz?! Nagyon sok hitet és reménységet kaptam az előadások és a szeminárium alatt.

Horváth Gerda 24 éves

Mivel Debrecenben élek, így mindhárom napon részt tudtam venni, aminek nagyon örültem. Sőt, még el is szállásoltam két lányt és az öcsémet is. (Félreértések elkerülése végett: a testvérem külön szobában volt!) Többet a helyhiány miatt nem voltam képes, de jó, hogy így is segíthettem.

Legjobban Pintér Béla és Klára szemináriumuma tetszett, melyben a saját kapcsolatukról meséltek (udvarlástól a házasságig, gyerekekig), valamint nagyon sok tanácsot is adtak mind a házasság előtt álló fiataloknak, mind pedig a házasságban élőknek.

Hogy mivel lettem több? Az Istenben való nagyobb bizalommal! Megtanultam, hogy ne kezdjek el rögtön félni, hanem egyből bízom rá az Úrra a szomorúságaimat, sérelmeimet. Szociális munkásként gyakran elkap a félelem, az aggodás, hogy hogyan fogok segíteni a rászorulókon. Most erre is sok választ nyerhettem. Jó volt együtt lenni közel 800 fiatalal, valamint „csicseregni” a világ legjobb barátnőjével!”

„Hát, én most voltam először, úgyhogy nem tudok mihez viszonyítani. Azért mentem az ifikonfira, mert... Talán azért, mert a nővérem mondta, hogy elég nagy vagyok már, menjek el, és nézzem meg. Nem volt olyan túl sok ismerősöm, kb. csak a mi lelkészünk, meg a debreceni lelkész, az ifinkból az a 3 ember, meg a sógornóm. Szóval nem igazán az ismerősök miatt mentem, bár jó volt találkozni a bátyám menyasszonyával meg a tesómmal is.

Nem tudom, mit vártam a konfitól, mert még nem voltam ilyen. Azt tudtam, hogy lesz igehirdetés, meg éneklés, de én nem ilyenre gondoltam. Én kötött istentiszteletfélét vártam, de ez felszabadult volt, és más, mint amire számítottam. De nagyon jó volt, tetszett!

Három napra mentem, a tesómnál laktam.

Legjobb a regisztráció volt. Nem ám, ez csak vicc. Nekem a jelenetek és az úrvacsora tetszett a leginkább. Az utóbbi azért, mert nagyon érződött a Lélek munkája. Nem tudom jól megfogalmazni ezt az érzést, de csudajó volt!

Érdemes volt elmenni a konfira, mert a sógornóm által megismerhettem 3 új embert, meg tök jól érezhettem magam. Ha lehet, akkor megyek máskor is.”

Horváth Máté 15 éves

„Soha nem voltam még ilyen helyen, mert nem voltam hívő. Mindig is éltem a magam életét, és úgymond istentagadó voltam. De szombat este megváltozott az életem, mert rájöttem, hogy bűnös ember vagyok, és meg kell térnem. Pedig előtte egyáltalán nem akartam. Csakis a barátnőm miatt mentem, hogy ne bántsam meg, hogy elutasítom a meghívását. Nagyon szépen köszönöm neki, hogy nem hagyta, hogy ne menjek el. Életem legjobb napja volt! Vidámnak és kényelmes életnek tartottam az enyémet. Szeretem a csillogást, a rivaldafényt (énekesnek tanuló). Soha nem gondoltam volna, hogy az életem rossz vágányon van. De az evangelizáció rádöbbsentett arra, hogy Jézus nélkül semmit sem ér az életem.

Hruba Dzszenifer 20 éves

Nagyon kemény szoktam lenni a barátnőmmel. Szinte soha nem hallgattam végig az Istenes beszédeit. Kinevettem érte, és szánakoztam rajta, hogy szegény ilyenekre pazarolja az idejét. Kiderült, hogy nem ő fecsérelte el, hanem én. Hálás vagyok Istennek, hogy befogadott engem! Annyira boldog vagyok! Már nem az az első számomra, hogy felhívjam magamra az emberek figyelmét, hanem az, hogy elmondjam nekik, hogy igenis létezik Isten, és megváltoztatta az életemet!

Nagyon tetszettek az énekek! Én is szeretnék ilyen csoportban énekelni! Már nem vágyom arra, hogy az egész világ ismerjen, mint popénekesnőt. Szombaton megtaláltam az igazi célomat: Istennek szeretnék énekelni, és nem csak az embereknek! Olyan gyönyörű énekeket hallottam! Szégyellem magam, amiért kinevettem a barátnőmet. Nem is értem, hogy miért. Lilla segített nekem, hogy le tudjam tölteni az énekeket az internetről. Azóta folyamatosan ezeket hallgatom, ha van időm. Szeretném őket megtanulni, és másoknak is elénekelni, hogy megtudják, a keresztyén dalok sokkal jobbak és megnyugtatóbbak, mint a slágerek!

Csak szombatra mentem, mert 3 napot túlzásnak tartottam volna ebből az Istenes dologból. De nagyon megbántam így utólag! Bárcsak elejétől végéig ott lettem volna! Csodálatosan érzem magam Isten gyermekeként! Csak úgy folytak a könnyeim, amikor rám tört a büntudat. Egyszerre éreztem magam borzalmasan, de nagyon jól is. Ezután egy nagyszerű beszélgetésem volt az egyik lánnyal, aki egyike volt azoknak, akik segítettek a megtérő embereknek. Új barátnőre tettem szert, valamint új ismerőseim is lehetnek, mert csütörtökön Lillával életemben először gyülekezetbe megyek. Nagyon várom már! Biztosan jó lesz!”

Hargitai Ákos 23 éves

„Azért döntöttem most először a részvétel mellett, mert néhány ismerősöm nagyon pozitívan nyilatkozott a tavalyi alkalomról. Ezenkívül szerettem volna elsősorban Istent dicsőíteni ezen a három napon, valamint tanulni is, és még közelebb kerülni Hozzá. Persze a jelentkezés előtt hátsó szándékként megjelent bennem a gondolat, hogy az sem lenne baj, ha esetleg találnék egy párt ezen a hétvégén, de aztán kifejezetten azért imádkoztam, hogy inkább ne

így legyen, hanem teljes egészében Istenről szóljon számomra ez a konferencia, és láss csodát, Isten meghallgatta ezt a kérésemet...

Különösebb elvárásaim nem voltak előzetesen, csak bíztam benne, hogy jó lesz a zene, ami megalapozza a dicsőítést, és lesz néhány jó előadás – nem is kellett csalódnom. Kíváncsian vártam az elszállásolást is, hogy kikkel ismerkedhetem meg ezáltal egy kicsit alaposabban, és bár először némi csalódással vettem tudomásul, hogy nem családoknál kapok szállást, hanem a gyülekezeti házban, azonban a szobatársaimat, majd a többieket megismerve inkább hálát adtam ezért.

A legjobban talán Baczynski László előadásai tetszettek, de igazán építő volt Pintér Bélának alkalma és a dicsőítések is, valamint a péntek esti beszélgetés a gyülekezetben elszállásolt többi fiúval. Amivel több lettem a konferencia után, az egy kis önismeret, és a felismerés, hogy bizonyos félelmek nem feltétlenül jelennek meg a tudatomban vagy érzésként, mégis sokszor meghatározhatják tudat alatt a cselekedeteimet. Ezen felül megerősödött bennem a gondolat,

„*hogy az Istenben való bizalom, és az Ő folyamatos jelenlétének tudata soha nem lehet elég hangsúlyos az életemben, ebben mindig növekednem kell.*”

„*Több okból is mentem a konferenciára. Egyrészt az előadás miatt, másrészt ismerősökkel találkozni, velük eltölteni egy napot. A zene is egy indok volt a sok lehetőség között.*

„*Elvárásaim között szerepelt, hogy a hasznos, új információk mellett egy élmény dús és kellemes napot tudjunk magunk mögött.*

„*Fontos volt számomra, hogy az előadás és az éneklés is színvonalas legyen.*

„*A szombati napon vettünk részt. Legjobban a konferencia témája tetszett, mert olyan területet járt körül, amiben mindenki érintett és mindenkire vonatkozhat. Szükséges foglalkozni a félelemmel, annak leküzdésével, mert akkor lehet előrelépni. Válaszokat kaphattam fontos kérdésekre, végighaladhattunk az előadó gondolatmenetén, ezzel útmutatást is kapva a jövő felé. A párkapcsolati szemináriumon Pintér Béla is szerepelt, aki személyes történeteket, tapasztalatokat is megosztott a közönséggel, amit szintén érdemes volt meghallgatni.*”

Szász Enikő 17 éves

„*A konferenciára alapvetően azért mentem, mert már sokszor hallottam felőle több forrásból is, és úgy éreztem, nem halogathatom tovább, hogy saját tapasztalatokat szerezzek. Amikor jelentkeztem, épp nem a legjobb formában voltam mind keresztyén vonatkozásban, mind a mindennapokban. Kicsit belefásultam a hétköznapi szürkeségébe, úgyhogy az elvárásaim között szerepelt az is, hogy lelkileg feltöltődjek, és „kiszakadva a világból” Istennel töltsék egy hétvégét.*

„*Hála az Úrnak sikerült megoldani, hogy mindhárom napon ott tudtam lenni, és azt kell, hogy mondjam, Isten meghallgatta az imáimat. Nagyon szép hétvége volt, és tényleg sikerült lelkileg felüdülni. Hihetetlen, hogy a megszokott mindennapokból egy ilyen közegben kikapcsolódni mennyire nagy élmény.*

„*Nekem Baczynski László előadásai voltak a kedvenceim, azok közül is főleg a délelőtti. Nagyon jól beszél, és valahogy az egész amit, és ahogy mond: hiteles. Számomra igazán könnyű volt hallgatni, és nagy szerepet játszott a lelki felüdülésemben. Ráadásul rávilágított olyan dolgokra, amiken eddig nem gondolkoztam el, és eléggé úgy tűnik, hogy érdemes lenne.*

Nagy Domokos 19 éves

Lelki értelemben nehéz megfogalmazni vagy körülírni, hogy mit kaptam a konferenciától, viszont ami kézzel fogható, az a sok jegyzet, amit át tudok újra- és újra nézni, és ezek által fogalmazhatok úgy is, hogy ugyan nem csak ez alatt a 3 nap alatt, de lelki fejlődést kaptam.”

Gisela Gonçalves 30 éves

„Bevallom, elsődleges szempontom a pártalálás volt, pontosabban az, hogy engem találjon meg valaki. Évek óta járok konfikra, de még nem akadt senki, aki szívesen udvarolt volna nekem. De nem adom fel! Hiszem, hogy Isten nekem is

teremtett egy hozzám illő férfit!

Másodsorban az Úr dicsőítése miatt mentem. Nagyon szürkék és unalmasak a napjaim. Egyedül élek egy garzonlakásban. A hétköznapok munkával telnek, a szombat házimunkával, a vasárnap pedig gyülekezeti alkalmon való részvétellel. Ez megy hétről hétre. Szükségem volt egy kis kikapcsolódásra és feltöltekezésre.

A konferencia címe nagyon érdekesnek bizonyult számomra, mert tele vagyok félelemmel. Az állásom nagy veszélyben van, nem biztos, hogy maradhatok. Munka nélkül viszont nem fogom tudni fizetni az albérletemet. Félek attól is, hogy egész életemben egyedülálló nőként fogok élni. Ezekon kívül megannyi problémával küzdök. Ez a konferencia eléggé lecsendesítette a szívemet. Még mindig félek, de már nem olyan mértékben, mint ezelőtt. Próbálok Isten kezébe helyezni a terheimet, és naponta kérem az ő bölcsességét, hogy tudjam, mit kell tennem.

Én mindhárom napon ott voltam. Péntekre még szabadságot is vettem ki.

Szinte kivétel nélkül minden nagyon tetszett: a dicsőítések, a színdarabok, a játékok, a tanítások, az evangelizáció, de még az Életcél Café is! Ezúton is szeretném megköszönni a szervezőknek ezt a csodás hétvégét!

Alapvetően nagyon értékes 3 nap volt! Dicsőség az Úrnak! Halleluja! Jó hangulatban telt. Az épület tele volt vidámabbnál vidámabb emberekkel, akikről sugárzott az Atya iránt érzett szeretetük. Számomra mindig is a Debreceni Ifjúsági Konferenciák voltak azok, melyekből a legtöbbet nyertem. Most sem volt ez másként!

Az előadások közti szünetekben alkalmam nyílt arra, hogy egy nagyon kedves hölgygel beszélgessek, aki szintén sokáig várt élete párjára, de nem adta fel, és most már boldog feleség és anya. Bátorított, hogy legyen türelemmel, és el fog érkezni az az idő, amikor én is elmondhatom, hogy már nem vagyok egyedül. Számomra nagyon sokat jelentett ez a beszélgetés.

A legtöbb lánynak nem tetszett a nyilvános leánykérés, mert túl személytelennek tartották, engem viszont megfogott. Nagyon romantikusnak találtam annak ellenére, hogy ennyi ember előtt zajlódott. Nem mindennapi esemény, hogy egy konferencián megkérik valakinek a kezét.

Én még pityeregtem is rajta, bár egy ismerősöm azt mondta, hogy én furcsa nő vagyok, mert mindenben sírdogálok. Lehet, de nekem akkor is nagyon tetszett.

Bátorítok minden kedves fiataalt, hogy gyertek el jövőre ti is a konfira, mert nagyon jó lesz! Ne mindig csak a TV és a számítógép előtt üljete, hanem mozduljatok ki egy kicsit otthonról, és látogassatok el Magyarország legnépszerűbb ifjúsági konferenciájára - Debrecenbe! Találkozzunk 2015-ben! Ámen!”

„Tavaly vettem részt először a debreceni konferencián, és amikor onnan eljöttem, már az volt a szívemben, hogy az ideit sem hagyhatom ki. Minden, amit akkor kaptam Istentől, az csak arra ösztönzött, hogy idén is el kell mennem. Emellett fontos volt számomra, hogy rengeteg ismerősömet, barátomat az évben egyszer ilyenkor láthatom, beszélhetek velük. Ezért számomra „a találkozások konfija” is volt.

Amit a legjobban vártam, hogy a tanítások által jobban megismerjem magam, jobban megismerhetem a félelmeimet, és főleg a félelmeim legyőzésének módszerét. De azt is vártam, hogy egy kicsit kihúzzon a hétköznapi szürkeségéből, megpihenhessek Istennel, kikapcsolódjak, és csak Rá figyeljek.

Isten akaratából mind a három napon ott tudtam lenni, aminek nagyon örülök és egyáltalán nem bántam meg egyetlen percét sem.

A sablon válasz az lenne, hogy Baczynski László előadásai, amelyek valóban tetszettek, de talán a közösség, amely körül volt, az lenne az első számomra. A sok ismerős, barát, akikkel találkoztam, és beszélgettem, az nagyon sokat jelentett nekem.

Amivel több lettem az, amit vártam tőle. Megismerhettem a félelmeimet, és most már biztos módszereim vannak azok legyőzésére. Sikerült tényleg elszakadnom egy kis időre a világtól, a gondoktól, és Vele eltöltenem három remek napot. Több lettem sok vidámsággal, örömmel, békességgel, pár új baráttal, és néhány régi barátság felfrissítésével, megerősítésével.”

Bozsóki Bence 18 éves

Bodnár Zsófia, Dosztály Bianka, Holló Dénes Márton, Juhász István, M. Fazekas
Ágnes, Nagy Kinga, Sáfár László, Szabó Ildikó, Szabó Judit, Szabó Ramóna,
Rideg Dzszenifer, Zsiros Réka

C^rAMPUS

SZIE-ABPK Jászberényi Campusának elektronikus folyóirata